

Ân Thầy là ân dẫn đường

ISSN: 2734-9195 09:05 28/11/2025

Ân Thầy, vì vậy, không chỉ là ân của tri thức hay lời dạy, mà là ân khai thị, giúp con quay lại nhìn vào chính mình, nhận ra những lớp bụi phiền não đang che mờ tâm trí.

Mười năm, nghe qua tưởng chỉ như một cái chớp mắt giữa dòng thời gian vô tận, như một thoáng mây bay qua trời. Nhưng với con, mười năm được gần Thầy lại là cả một hành trình đầy ắp hạnh phúc, an lành, chuyển hóa và biết bao ân nghĩa lặng thầm mà con không sao dùng lời để nói cho trọn vẹn.

Mười năm ấy đến nhẹ như gió, đi êm như mưa, nhưng dư âm vẫn còn đọng mãi trong lòng, như tiếng chuông chùa ngân lên giữa buổi chiều vắng, làm tâm người bỗng lắng lại.

Khoảnh khắc tri ân Thầy năm 2025

Là người con Phật thì ai cũng hiểu được rằng mọi nhân duyên gặp gỡ giữa người với người đều được dệt nên từ vô lượng kiếp, không một cuộc tương phùng nào là ngẫu nhiên, cũng không một bàn tay nào chạm vào đời ta mà lại không mang theo sợi dây thâm sâu của quá khứ.

Giữa biển duyên mệnh mông của đời người, con may mắn gặp được một nhân duyên thù thắng, “Thầy” - người xuất hiện để soi sáng trí tuệ, làm tan đi màn vô minh và đưa con trở về với bản tâm thanh tịnh vốn sáng.

Ân Thầy, vì vậy, không chỉ là ân của tri thức hay lời dạy, mà là ân khai thị, giúp con quay lại nhìn vào chính mình, nhận ra những lớp bụi phiền não đang che mờ tâm trí. Như lời dạy quen thuộc: “Nhất nhật vi sư, chung thân vi phụ”. Một ngày làm Thầy là trọn đời làm bậc cha lành. Người Thầy chân chính không chỉ dạy đúng sai, mà còn dùng tâm từ để nâng đỡ, dùng chính niệm để dìu dắt, dùng sự kiên nhẫn vô biên để nắm tay đệ tử đi qua những đoạn đường chông chênh nhất của kiếp người. Và Thầy, đối với con, chính là vị cha lành thứ hai ấy.

Mười năm qua, tuy con không được ở gần Thầy mỗi ngày, nhưng mỗi cuối tuần trở về Tu viện, chỉ cần được gặp Thầy một chút thôi cũng đủ khiến tâm con lắng lại. Mỗi lời Thầy dạy, dù chỉ là những điều nhỏ nhất trong đời sống, mỗi câu nhắc nhở về sự ý tứ, nhẹ nhàng và tinh tế, về cách đối nhân xử thế. Những điều tưởng chừng bình thường ấy, với người khác có thể chỉ là lời nhắc thoáng qua, nhưng với con lại là những giọt nước từ bi tưới lên mảnh đất tâm còn nhiều khô cằn trong con.

Kỷ niệm chụp cùng Thầy Viện Chủ năm 2017

Mỗi khi nhìn Thầy dạy các chú tiểu nhỏ, nhìn dáng Thầy từ hòa, ánh mắt bao dung, là con đã thấy lòng biết ơn dâng lên rất nhẹ mà rất sâu. Đối với con, Thầy chưa từng nặng lời, chưa từng trách mắng, chỉ dùng sự kiên nhẫn vô biên mà dịu dặt. Thầy nâng đỡ con bằng những lời giản dị mà thấm thía, gieo vào con niềm tin rằng: *“Tâm người, nếu biết quay về, thì nơi đâu cũng có Phật”*. Nhờ lời dạy ấy, con học được cách soi chiếu lại chính mình, nhận diện từng cơn sóng tham - sân - si đang âm thầm trỗi dậy mỗi ngày. Thầy dạy con rằng khổ đau không phải để trừng phạt, mà là để cảnh tỉnh, rằng mỗi lần vấp ngã là một tiếng chuông nhắc nhở, gọi con quay về nương tựa nơi hơi thở, nơi bản tâm vốn trong sáng và lặng lẽ như mặt hồ thu.

Trong mắt con, Sư phụ không chỉ là người dạy đạo mà là bậc thiện tri thức, là ngọn đèn, là bờ an trú để dịu dặt và soi sáng cho hàng hậu học chúng con. Mười năm, Sư phụ dùng cuộc sống của mình để dạy con thế nào là nhẫn nhục, thế nào là tri túc, thế nào là sống trong chính niệm. Những bước chân nhẹ trên sân chùa, nụ cười hiền sau giờ tụng kinh, dáng ngồi tĩnh lặng giữa tiếng chuông chiều... tất cả đều là bài pháp vô ngôn mà con sẽ mang theo suốt đời. Có lúc con mệt mỏi, tưởng như lời dạy đã mờ theo năm tháng. Nhưng mỗi khi con khổ, mỗi khi tâm con động, là tiếng Sư Phụ lại vang lên rất rõ: “Thở đi con”. Và chính câu nói đó kéo con ra khỏi bao nhiêu vực sâu trong tâm mình.

Ngày hôm nay nhìn lại, con hiểu rằng: Ân Thầy là ân dẫn đường. Thầy là người giúp con thắp lên ngọn đèn trí tuệ, nhờ Thầy, con nhận ra rằng mọi đau khổ đều từ tâm sinh, mọi hạnh phúc cũng từ tâm mà có, nhờ Thầy, con biết rằng muốn có an vui, phải bắt đầu từ sự chuyển hóa bên trong, chứ không thể trốn chạy hay đổ lỗi cho đời.

Mười năm, một chặng đường không dài so với dòng luân hồi vô tận, nhưng đủ để gieo hạt giống thiện duyên bền chắc trong tâm con. Nguyện rằng dù trăm ngàn năm nữa, con xin được tiếp nối hạnh từ bi của Thầy bằng chính cách sống của mình, bằng sự tử tế, bằng lòng biết ơn và bằng những bước chân nhẹ nhàng trong cuộc đời.

Tác giả: **Ngọc Ánh**

Nguồn: <https://www.facebook.com/share/p/1HS6xGpDYH/?mibextid=wwXlfr>